

حساسیت شاخص‌های شکل و تحولی مئاندرها به پویایی رودخانه‌های کوچک (مطالعه موردی: رودخانه قره‌سو در کرمانشاه)

ابرج جباری* - دانشیار گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی
طاهره رحیمی جاوید - دانش آموخته ژئومورفولوژی، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۲/۱ تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱/۲۷

چکیده

برای بررسی وضعیت پویایی موج‌ها و ماندرهای رودخانه قره‌سو مسیر رودخانه در چهار دوره زمانی بر اساس عکس‌های هوایی سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۹۶ و تصاویر ماهواره‌ای IRS سال‌های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۸ در محیط نرم‌افزار GIS رقومی شد و فاکتورهای شکل مانند شعاع ماندرها، طول موج، دامنه، و عرض ساحل طبیانی و شاخص‌های تحولی مانند ضربیت فعالیت مجراء، میزان جابه‌جایی عرضی، و مساحت تصرف‌شده توسط فعالیت مجرأ از آن‌ها استخراج شد. نتایج آزمون‌های آماری نشان داد که در چهار دوره زمانی هیچ اختلاف معنی‌داری بین فاکتورهای شکل رودخانه وجود ندارد؛ ولی شاخص‌های تحولی و شاخص‌های تحریکی نشان دادند که رود در سه دوره زمانی اول به سمت تعادل ایستا و در دوره چهارم به پویایی تمایل دارد. این شاخص‌های تحولی می‌توانند با دقت بیشتر به شیوه دیگری نیز استخراج شوند. از دو دوره تصویر ماهواره‌ای ۱۳۸۶ و ۱۳۹۴ پنهانی رود ترسیم شد و ترکیب آن‌ها با دستور یونیون بازه‌هایی از رودخانه را، که دچار تغییرات مساحت و جابه‌جایی شده بودند، بدقت نشان داد. در رودخانه قره‌سو پویایی رودخانه به بازه مستقیم‌شده در میان دست رود و همچنین چند بازه پایین دست آن متوجه شده است.

کلیدواژه‌ها: پویایی رودخانه، تغییر مجرأ، رودخانه قره‌سو، ژئومورفولوژی، ماندر.

مقدمه

رودخانه‌ها به طور مداوم در اثر رخدادهای هیدرولوژی تغییر می‌کنند (برايس، ۱۹۹۷: ۱). این تحول و جابه‌جایی در دشت‌های سیلابی به شکل‌گیری ماندرها منجر می‌شود (گبریس و نادور، ۲۰۰۷: ۲۷۵۸). میزان جابه‌جایی ماندرها عموماً یک متر در سال یا کمتر است (لاتگنس و تاربوك، ۱۹۹۵: ۴۹۷)؛ ولی در اثر رخدادهای معین هیدرولوژیک ممکن است تا بیست متر نیز جابه‌جا شوند و مورفلوژی متفاوتی ایجاد کنند. میزان جابه‌جایی ماندرها به مقاومت در برابر فرسایش ساحل مقرر رود (نانسون و هیکین، ۱۹۸۶: ۴۹۸)، مدت زمان و بزرگی جریان (اودگارد، ۱۹۸۷: ۱۲۲۵)، شعاع انحنای مجرأ (نانسون و هیکین، ۱۹۸۳: ۴۹۷)، و ظرفیت جریان برای انتقال رسوب (نیل، ۱۹۸۷: ۲۲۵؛ پو هانگ و نمگو، ۲۰۰۹: ۶۲۹) بستگی دارد. در چند دهه گذشته دخالت‌های انسان در طبیعت مستقیم یا غیرمستقیم (با اثرگذاری در متغیرهای پیش‌گفته) تحول ماندرها را در دشت‌های سیلابی تغییر داده است. از آنجا که تفهیم واکنش سامانه‌های رودخانه‌ای برای ارزیابی و پیش‌بینی اثرهای دخالت‌های انسانی در حوضه‌های آبخیز و سامانه‌های رودخانه‌ای ضروری است (لاتاپیه و همکاران، ۲۰۱۴)، بررسی ویژگی‌ها و جابه‌جایی ماندرها نیز به عنوان یکی از نمودهای بارز واکنش سامانه‌های رودخانه‌ای ضرورت پیدا می‌کند.

* E-mail: iraj.jabbari@razi.ac.ir

مقایسه نموداری مجاری (گرانل و همکاران، ۱۹۹۴: ۱۸۹)، پارامترهای خمث (مانند هوک، ۲۰۰۷: ۲۷۸)، سازگاری خمث (لاگسی و همکاران، ۲۰۰۴: ۱)، تجزیه و تحلیل سری‌های زمانی و مکانی (ادینک و کلینهانس، ۲۰۰۸: ۶)، و مدل‌سازی و طبقه‌بندی تغییرات (هوارد، ۱۹۹۲: ۱) پنج موضوع مهمی هستند که در بررسی مئاندرها بدان‌ها توجه می‌شود. گانیرلاپ و همکاران (۲۰۱۲: ۲) پژوهش‌های مربوط به مجاری مئاندری را در شش گروه اصلی (قلمرو محیطی، تمرکز بررسی، مقیاس فضایی، مقیاس زمانی، رویکرد روش‌شناسخی، و رویکرد مفهومی) و ۲۳ گروه فرعی قرار می‌دهند. این پژوهش‌ها، براساس شاخص‌های کمی مانند پهنه، طول موج، و شعاع انجام می‌گیرد که تعدادی از پژوهشگران با استفاده از آن‌ها میزان توسعه‌یافته‌گی پلان بعضی از مجاری رودخانه‌ای ایران (مقصودی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۹۰؛ بیانی خطیبی، ۱۳۹۱: ۲۰۹؛ رضابی مقدم و خوش‌دل، ۱۳۸۸: ۱۱۰؛ یمانی و شرفی، ۱۳۹۱: ۲۲) را توضیح داده‌اند. ولی افزایش حجم بهره‌برداری‌های انسان از طبیعت و فشار بر منابع طبیعی کشور در چند دهه اخیر باعث شده است تا رفتار رودها در واکنش به این تغییرات محیطی دگرگون شود و به تبع آن ریخت‌شناسی رودخانه‌ها نیز تغییر یابد. یوسفی و همکاران (۲۰۱۶) تغییرات ریخت‌شناسی کارون را در واکنش به تغییر کاربری زمین و عالی‌ی طالقانی و همکاران (۱۳۹۲: ۱۰۵) این تغییرات را با استفاده از شاخص‌های یادشده در رودخانه گام‌سیاب توضیح داده‌اند.

به رغم این، در استفاده از شاخص‌های یادشده ممکن است دو مشکل عمدۀ پدید آید: نخست اینکه اندازه‌گیری آن‌ها، به‌ویژه ترسیم خط مرکزی مجراء، که اندازه‌گیری بعضی از شاخص‌ها نیز به آن وابسته است، همراه خطا باشد و دوم اینکه استفاده از این شاخص‌ها بعضی موقع و به‌ویژه برای مجاری کوچک توضیح روشی درباره تحول مجاری ارائه ندهد. خوشبختانه، پژوهشگران نه تنها روش‌هایی برای ترسیم خط مرکزی مجراء ارائه داده‌اند، بلکه توانسته‌اند به کمک آن‌ها شاخص‌های دیگری برای نشان‌دادن تحول مجرأ تولید کنند (هوک، ۱۹۸۷: ۵۹۵؛ مکدونل و پارکر، ۱۹۹۱: ۳۵؛ شیلد و همکاران، ۲۰۰۰: ۵۷؛ ریچارد و همکاران، ۲۰۰۵: ۹۳۵) با استفاده از شاخص‌های شکل و یک شاخص تحولی مئاندر موفق شدند تغییر دینامیک رودخانه می‌سوری امریکا را در پایین‌دست سد فورت پک^۱ توضیح دهند و حتی مک‌دلانو و فرناندز یوستا (۲۰۱۱: الف) تشخیص دادند که این شاخص‌های تحولی بهتر از شاخص‌های شکل می‌توانند پویایی مجاری رودخانه‌های مئاندری ایرو^۲ در اسپانیا را نشان دهند. با وجود این، کارایی این شاخص‌ها در مجاری دیگر، که مئاندر رودها خیلی توسعه نیافتدند، کاملاً مشخص نیست و معلوم نیست که شاخص‌های شکل می‌توانند بیانگر نوع عملکرد و پویایی این نوع رودها باشند یا نه؟ از این رو، در این پژوهش سعی خواهد شد تا تغییرات مجاری رودخانه قره‌سو در دشت کرمانشاه طی ۵۵ سال بررسی شود و نتایج حاصل از شاخص‌های شکل و تحولی برای نشان‌دادن پویایی رود با هم مقایسه شود.

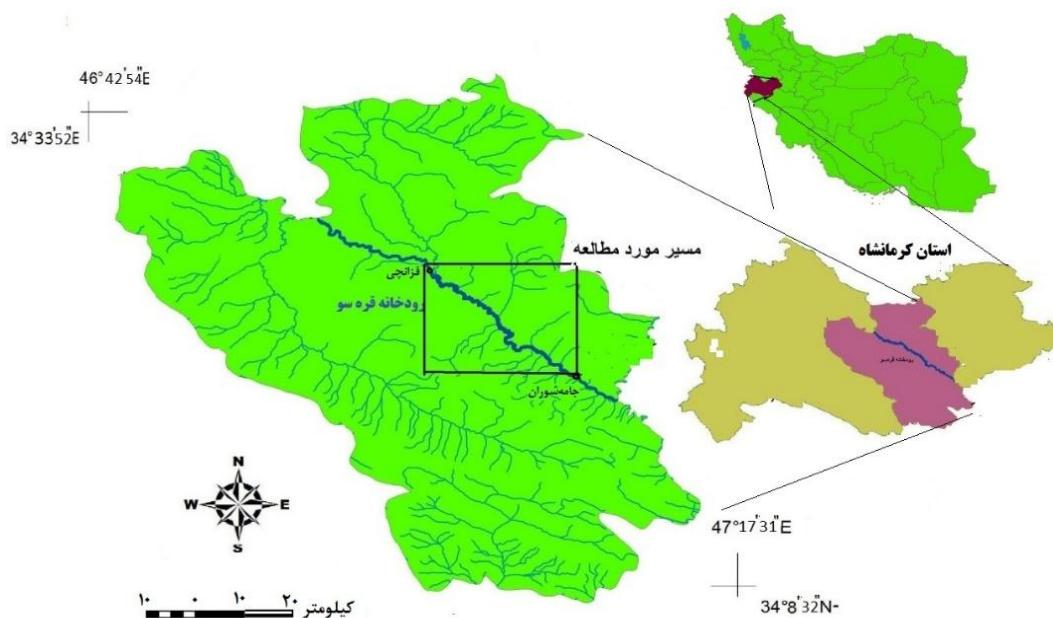
منطقه مورد مطالعه

دشت کرمانشاه با ارتفاع ۱۳۲۲ متر یک دشت مرتفع است که در شمال با ارتفاعات آهکی پراو و پرتگاه‌ها و تیغه‌های بلند و پُرگسل و در جنوب با ارتفاعات آهکی و سیلیسی رادیولاریتی و لایه‌بندی نامنظم و کم‌شیب محصور می‌شود. همچنین، جنوب‌شرق این دشت را تپه‌ماهورهای فراوانی از جنس رسوبات رادیولاریتی، فلیشی، و آذرآواری می‌پوشاند. قره‌سو جریان اصلی این دشت است که از ارتفاعات سفیدکوه و شاهکوه و چشمه‌های آهکی بالادست سرچشمه می‌گیرد. اصلی‌ترین منبع تغذیه قره‌سو آب چشمه روانسر (واقع در ۵۰ کیلومتری شمال غرب کرمانشاه) است. پس از تشکیل شاخصهای

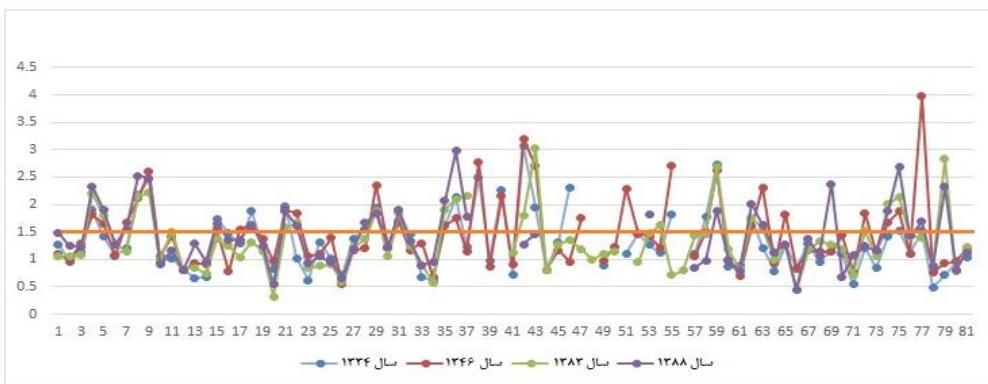
1. Fort Peck Dam
2. Ebro

ابتداًی قرهسو از ارتفاعات یادشده و جریان یافتن در طول مسیر طبیعی، شاخه‌ها و جریان‌های متعددی نظیر رودخانه مرگ و رازآور به آن می‌پیوندند. از این پس، قرهسو با جهت شمال‌غربی جنوب‌شرقی در مسیر پیچ‌و‌خم‌دار روی سطح کم‌شیب دشت کرمانشاه جریان می‌یابد. این رود در حین عبور از دشت کرمانشاه آبراهه‌های فراوانی مانند طاق‌بستان و آبشوران را دریافت می‌کند و با متوسط جریان ۲۴۶۰ متر مکعب در ثانیه بر روی بستری ملایم و کم‌عمق به سمت گاماسیاب جریان می‌یابد (شکل ۱).

از کل طول تقریباً ۲۱۹ کیلومتری رودخانه قرهسو (از سراب روانسر تا منطقه دوآب یعنی محل تلاقی آن با گاماسیاب) ۵۲ کیلومتر آن، از منطقه فزانچی تا حوالی منطقه جامه‌شوران، که در دشت کرمانشاه قرار دارد، منطقه مورد نظر این تحقیق است (شکل ۱). مسیر مورد مطالعه از این جهت انتخاب شده که بالا‌فصله بعد از رودخانه رازآور قرار گرفته است و با عبور از شهر کرمانشاه، علاوه بر شعبات، رواناب این شهر را دریافت می‌کند و از این رو ممکن است اثرهای تغییر کاربری اراضی نیز در شاخص‌های تحولی مورد توجه قرار گیرد. از سوی دیگر، این رود در دشت کرمانشاه در مسیر یک خط گسله جریان می‌یابد که اجازه تغییرات کمتری را به آن می‌دهد. این ویژگی نیز باعث می‌شود این مکان برای اهداف این پژوهش مناسب باشد. زیرا بررسی موج‌های مجرأ در طی شصت سال (از سال ۱۳۳۴ تا ۱۳۹۴) نشان می‌دهد که تعداد مئاندرها دائماً کم یا زیاد شده و موج‌ها به مئاندر تبدیل گشته یا بر عکس از میزان قوس مئاندرها تا حد یک موج کاسته شده است. در مجموع، فقط یک‌چهارم پیچ‌و‌خم‌های این رودخانه را می‌توان در ردیف مئاندرها قرار داد (شکل ۲). این اجازه می‌دهد تحقیق بر روی رودخانه نسبتاً کم تحرکی انجام گیرد که نشان دهد در این نوع رودخانه‌ها کدام شاخص‌های مئاندر می‌تواند پویایی آن‌ها را در طول زمان نشان دهد.

شکل ۱. موقعیت رودخانه قرهسو در دشت کرمانشاه

شکل ۲. پراکنش مثاندرها نسبت به موج‌های رودخانه قره‌سو که براساس شاخص تمواج ۱/۵ سنجیده شده است. قطع شدگی در مسیر خطوط مربوط به هر سال مستقیم‌شدن آن حلقه یا قوس را در آن سال نشان می‌دهد

مواد و روش‌ها

برای اجرای این پژوهش از عکس‌های هوایی سال ۱۳۳۴، در مقیاس ۱/۵۵۰۰۰ و عکس‌های هوایی سال ۱۳۴۶ در مقیاس ۱/۲۰۰۰۰ و تصاویر ماهواره‌ای IRS با قدرت تفکیک ۵ متر سال‌های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۸ استفاده شده است. دو تصویر ماهواره‌ای مربوط به سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۹۴ نیز، که دقت یکسانی داشتند، از گوگل ارث دانلود شد تا تأثیر شیوه بررسی تغییرات با روش پیشنهادی این پژوهش ارزیابی شود. با استفاده از چهار مجموعه از تصاویر ذکر شده (۱۳۳۴ تا ۱۳۸۸) مسیر رودخانه ترسیم و در محیط ARC GIS نسخه ۱۰ رقومی شد. سپس، بر اساس این تصاویر، هشت پارامتر مثاندر اندازه‌گیری شد: طول موج، دامنه، شعاع انحنا، طول مثاندر، پهنهای طغیانی، بزرگی حرکت جانبی مجراء، مساحت اشغال شده به‌وسیله مجرای فعال و فعالیت مجراء. از میان این هشت پارامتر، ۵ پارامتر اول پارامترهای شکل و ۳ پارامتر دیگر پارامترهای مربوط به فعالیت زمین‌ریخت‌شناختی‌اند.

پارامترهای طول موج، دامنه، و شعاع انحنا بر اساس آنچه در شکل ۳-الف آمده است به‌دست آمد؛ به‌طوری‌که برای اندازه‌گیری طول مثاندر در سراسر بازه طول محور مرکزی مجراء (نقطه مرکزی خطوطی که دو کرانه رودخانه را به هم وصل می‌کنند) به تعداد کل قوس‌ها تقسیم شد. برای به‌دست‌آوردن محور مجراء سطح طغیانی، سطح مرتفع‌ترین سدهای رودخانه‌ای که با پوشش گیاهی چوبی اشغال شده درنظر گرفته شده است، پهنهای طغیانی میزان‌گین پهنهای قطعاتی است که به وسیله خطوط مرتبط‌کننده دو کرانه مجراء مشخص شده است (شکل ۳-ب).

سه پارامتر آخر پارامترهای ریخت‌شناختی‌اند که به وسیله فعالیت مجراء در دوره مورد مطالعه ایجاد شده‌اند و اطلاعات تکمیلی را برای بررسی دقیق‌تر پارامترهای قبل تهیه می‌کنند. میانگین مهاجرت جانبی مجراء نشان‌دهنده میزان جابه‌جاوی محور مرکزی مجراء در قوس‌های مورد بررسی است. برای اندازه‌گیری این پارامتر در Arc GIS بر حسب میزان پیچ‌وخم رود تعدادی نقاط به طور تصادفی در فواصل ۸۰ تا ۱۶۰ متری انتخاب (در مجموع ۸۶ نقطه) و در هر نقطه میزان جابه‌جاوی رود در هر دوره اندازه‌گیری شد. مقدار به‌دست‌آمده به شمار سال‌های بازه تقسیم شد تا میزان جابه‌جاوی مجراء در هر سال به‌دست آید.

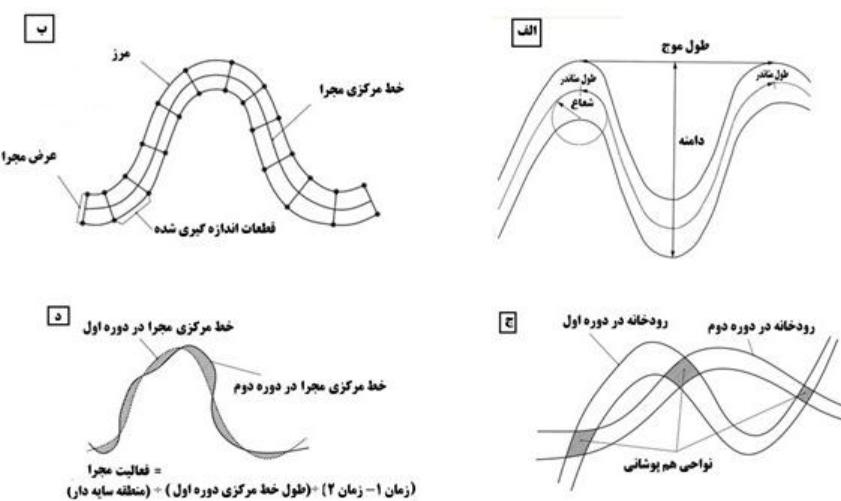
برای محاسبه مساحت تحت اشغال مجرای فعال، کرانه‌فعال بر اساس همان معیاری که برای تجزیه و تحلیل پهنهای طغیانی به کار گرفته شد تشخیص داده شد و سپس مساحتی که بین دو کرانه‌فعال در دو دوره اشغال می‌شد محاسبه شد.

فعالیت مجراء^۱ مجموع مساحتی از حاشیه مجراست که توسط جابه‌جایی مجراء در دو دوره متوالی تصرف شده است. برای محاسبه این پارامتر، نخست محور مرکزی مجراء در هر دوره ترسیم شد. پس از روی هم قرارگیری محور مرکزی دوره متوالی مساحت جابه‌جاشده محاسبه شد. سپس، از طریق فرمول زیر میزان فعالیت مجراء بدست آمد.

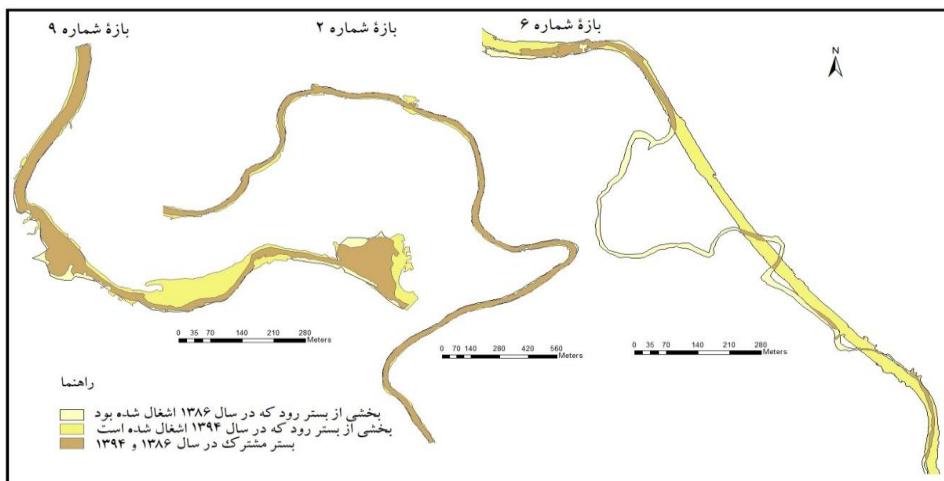
$$\text{فعالیت مجراء} = \frac{\text{طول محور مرکزی دوره اول} / \text{مساحت جابه‌جاشده}}{\text{زمان اول} - \text{زمان دوم}}$$

پس از محاسبه مقادیر هشت پارامتر ذکر شده، تحول زمانی سه پارامتر شکل (طول موج، دامنه، و شاعع قوس) با جزئیات بیشتر مطالعه شد و تجزیه و تحلیل‌های آماری در نرم‌افزار SPSS برای تعیین میزان تغییرات مقادیر در دوره مورد مطالعه انجام گرفت تا بتوان جزئیات تحول پارامترهای شکل را شناسایی کرد و در مقایسه با پارامترهای زمین‌ریخت‌شناختی پیشنهادی قرار داد و در نهایت بر اساس شواهد تصمیم گرفت که کدام یک از این دو دسته پارامترها (پارامترهای شکل و پارامترهای زمین‌ریخت‌شناختی) پویایی رود را بهتر نشان می‌دهند. برای اجرای این تجزیه و تحلیل، نخست نرمال یا غیرنرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کلموگروف-اسمیرنف بررسی شد و سپس بر حسب نرمال یا غیرنرمال بودن آن‌ها آزمون ناپارامتریک کندال و فریدمن و آزمون پارامتریک ANOVA به کار گرفته شد. در نهایت، با توجه به سطح معنی‌داری $\alpha = 0.05$ در مورد وجود یا فقدان تفاوت معنی‌دار در مقادیر هر دوره نسبت به دوره‌های بعد نتیجه‌گیری شد.

به‌نظر می‌رسد نسبت تغییرات پهنانی بستر شاخص تحول مناسبی، به‌ویژه برای زمانی که هدف تشخیص بازه‌های پویا از غیرپویا باشد، ارائه دهد. برای بررسی این موضوع در این تحقیق حدود مجراء در دو تصویر ماهواره‌ای ۱۳۸۶ و ۱۳۹۴ ترسیم شد و بر اساس شدت مئاندری بودن به بازه‌هایی تقسیم شد؛ به‌نحوی که بعضی بازه‌ها یک مئاندر و بعضی بازه‌های دیگر چند موج داشتند (شکل ۴). این بازه‌ها در دو دوره ذکر شده با دستور یونیون در آرک مپ بر هم منطبق شدند. جدول خروجی سه ردیف داده را در باره مساحت اشغال شده در سال ۱۳۸۶، مساحت اشغال شده در سال ۱۳۹۴، و مساحت اشغال شده در هر دو دوره را نشان داد (شکل ۴).

شکل ۳. نمایی شماتیک از اجزای اندازه‌گیری شده مئاندر رودخانه (تشیلد و همکاران، ۲۰۰۰؛ ریچارد و همکاران، ۲۰۰۵)

شکل ۴. سه بازه از مسیر رود قره‌سو که برای مقایسه تغییرات پیش رو دارای شده است

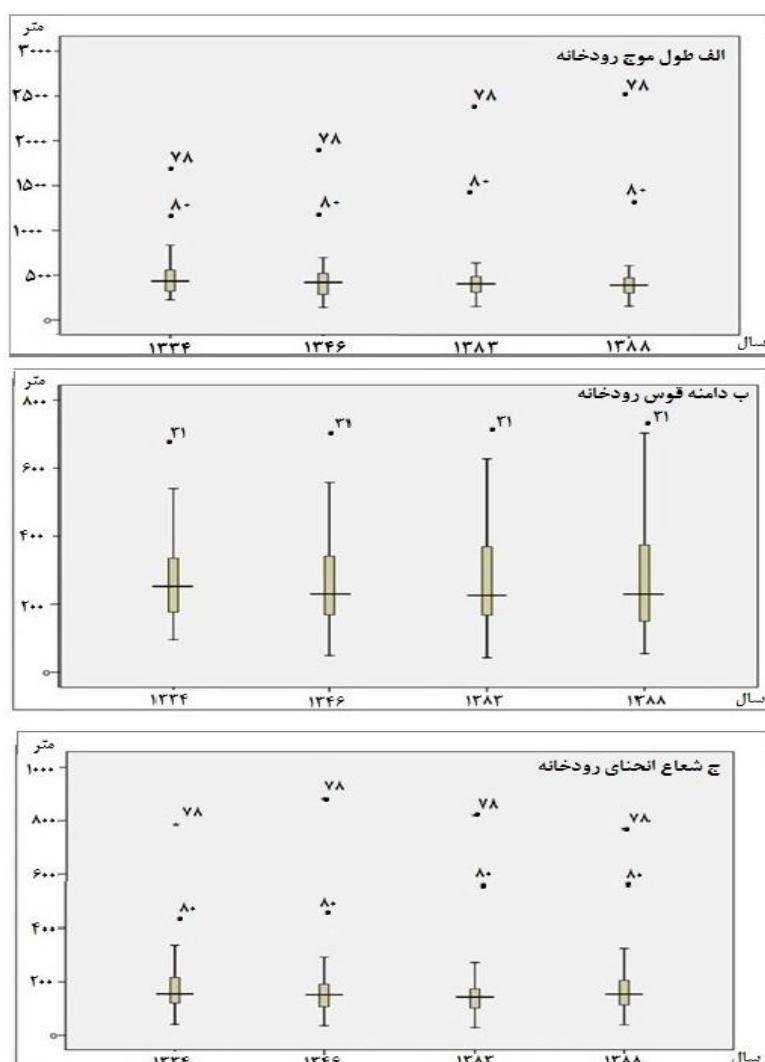
یافته‌های پژوهش

رودخانه قره‌سو در دشت کرمانشاه در مجموع در ۸۱ نقطه پیچ و خم (چه به صورت موج و چه به صورت مثاندر) ایجاد کرده است. این نقاط از بالا دست به سمت پایین دست از ۱ تا ۸۱ شماره گذاری شد. بررسی این نقاط در چهار سال با فواصل زمانی مختلف (۱۳۳۴، ۱۳۸۳، ۱۳۴۶، ۱۳۸۸، و ۱۳۹۴) نشان می‌دهد که در بعضی نقاط موج‌ها تخفیف یافته و حتی به صورت خطی درآمده و در بعضی جاهای دیگر موج جدیدی به وجود آمده است؛ به طوری که در این چهار مقطع زمانی به ترتیب شمار حلقه‌های موجی و مثاندری از ۷۷ به ۷۹ و سپس ۷۷ و ۶۵ تغییر یافته است (شکل ۲). ویژگی‌های تمواجی قوس‌های این نقاط نیز در طی این ۵ سال تغییر یافته است. ولی سه پارامتر طول موج، دامنه، و شعاع انحصار نوسانات خیلی کمی را متحمل شده‌اند. به طور کلی، در طی این چهار دوره فقط در دوره چهارم افزایش چشم‌گیری در مقادیر آن‌ها مشاهده می‌شود؛ ولی دامنه تغییرات آن‌ها که به وسیله ضریب تغییر نشان داده شده است تفاوت چشم‌گیری رخ نداده است؛ به عبارتی، تا سال ۱۳۸۳ طول موج، دامنه، و شعاع قوس موج‌ها بیشتر شده؛ ولی در مسیر رودخانه نوسان کمتر شده است؛ در حالی که در سال ۱۳۸۸ به طور متوسط سه پارامتر یادشده افزایش یافته؛ ولی نوسان آن‌ها در طول رود کاهش یافته یا ثابت باقی مانده است (جدول ۱). این وضعیت حتی شامل حال مثاندرهای خیلی بزرگ نیز می‌شود؛ به نحوی که قوس‌های شماره ۳۱، ۷۸، و ۸۰ که تفاوت خیلی زیادی با قوس‌های دیگر دارند نیز تقریباً همین روند را طی می‌کنند (شکل ۵). در نموداری که توابع ارزش‌های طبقه‌بندی شده را نشان می‌دهد نیز تغییرات جزئی است (شکل ۶). در این نمودارها داده‌هایی که به طور نزولی مرتب شده در محور Xها و موقعیت نسبی که در رابطه با کل تعداد ارزش‌های اندازه‌گیری شده برحسب درصد بیان شده است در محور Yها نشان داده شده است.

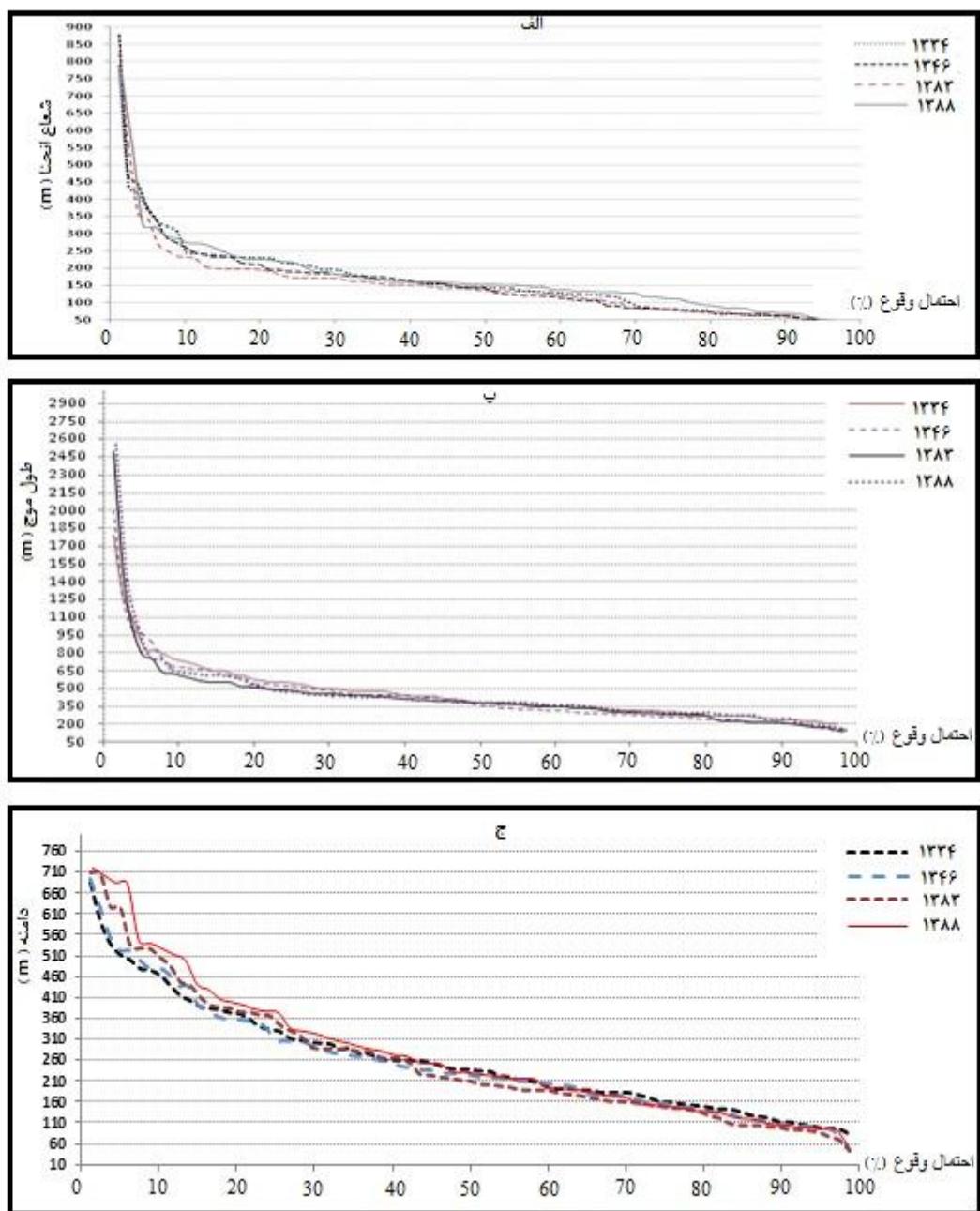
از آنجا که نتایج حاصل از آزمون کلموگروف- اسمیرنف روی سه پارامتر شکل (طول موج، شعاع قوس، و دامنه) نشان داد که دو فاکتور اول یعنی طول موج و شعاع قوس توزیع غیرنرمال و دامنه توزیع نرمال دارند (جدول ۲)، آزمون کنداول و فریدمن برای داده‌های طول موج و شعاع قوس و آزمون ANOVA برای داده‌های مربوط به دامنه انجام شد. نتایج این آزمون‌ها نشان داد که داده‌های مورد آزمون در چهار دوره زمانی (۱۳۳۴، ۱۳۸۳، ۱۳۴۶، و ۱۳۸۸) هیچ اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهند؛ به عبارتی، این فاکتورها در طول ۵۵ سال تغییرات معنی‌داری متحمل نشده‌اند ($p > 0.05$) (جدول ۳).

جدول ۱. ویژگی‌های مجرای رودخانه قره‌سو

شاخص محاسبه				
۱۳۸۸	۱۳۸۳	۱۳۴۶	۱۳۳۴	
۴۸۰ / ۷۹ ۰,۶۸	۴۳۰ / ۷۷ ۰,۷۲	۴۳۲ / ۱۰ ۰,۶۴	۴۵۹ / ۰,۵ ۰,۵۴	میانگین ضریب تغییر
۲۷۰ / ۱۳ ۰,۶	۲۵۹,۳ ۰,۶	۲۵۶,۹۷ ۰,۵۳	۲۶۱ / ۱۵ ۰,۴۹	میانگین ضریب تغییر
۱۸۲ / ۸۲ ۰,۶۲	۱۵۰ / ۲۱ ۰,۷۵	۱۵۸ / ۱۸ ۰,۷۶	۱۶۳ / ۱۴ ۰,۶۸	میانگین ضریب تغییر
۶۱۵,۹۱ ۸۸,۶۱	۵۴۸ / ۱۴ ۷۷,۴۳	۵۶۳ / ۰,۵ ۹۴,۸۹	۵۵۷,۵۷ ۱۰۷,۹۳	متوسط طول محور مئاندر (متر) میانگین پهنه‌ای طبیعی رود (متر)
(۱۳۸۸-۱۳۸۳) ۳,۵	(۱۳۸۳-۱۳۴۶) ۰,۹۲	(۱۳۴۶-۱۳۳۴) ۲,۵	-	میانگین مهاجرت جانبی محور رود (متر در سال)
(۱۳۸۸-۱۳۸۳) ۹۹۴۰	(۱۳۸۳-۱۳۴۶) ۸۱۸۰	(۱۳۴۶-۱۳۳۴) ۷۷۱۰	-	مجموع مساحت اشغال شده به وسیله فعالیت مجرأ (هکتار)
(۱۳۸۸-۱۳۸۳) ۲,۷۶	(۱۳۸۳-۱۳۴۶) ۰,۸۲	(۱۳۴۶-۱۳۳۴) ۲,۵۱	-	ضریب فعالیت مجرأ (متر/سال)

شکل ۵. (الف) نمودار طول موج؛ (ب) دامنه؛ (ج) شعاع انحنای مئاندرهای رودخانه قره‌سو در چهار دوره زمانی

شکل ۶. نمودار درصد احتمال رخداد شعاع اomba، طول موج، و دامنه قوس رودخانه قره سو در چهار دوره زمانی

جدول ۲. نتایج آزمون کلموگروف- اسمیرنف برای پارامترهای شکل

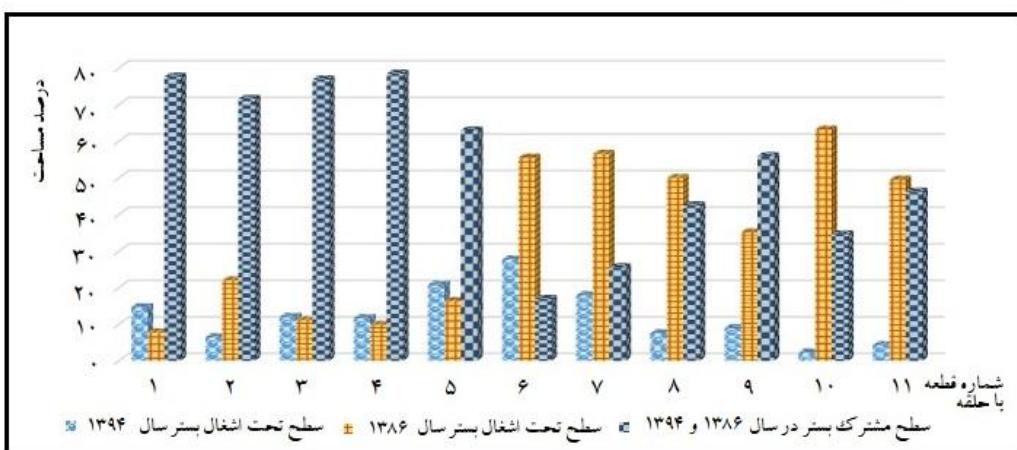
نتیجه آزمون	سال				
	۱۳۸۸	۱۳۸۳	۱۳۴۶	۱۳۳۴	پارامترهای شکل
غیر نرمال	...	۰۰۱/۰	۰۴۶/۰	۰۱۶/۰	طول موج
نرمال	۱۶۷/۰	۰۶۲/۰	۱۵۵/۰	۲۱۱/۰	دامنه
غیر نرمال	۰۲۸/۰	۰۰۴/۰	۰۱۷/۰	۰۴۱/۰	شعاع

جدول ۳. نتایج آزمون آنوا و کندال و فریدمن برای پارامترهای شکل

پارامتر	آزمون	سطح معنی‌داربودن	H_0 : هیچ تفاوت معنی‌داری بین مقادیر میانگین وجود ندارد
طول موج	کندال و فریدمن	۱۰/۰	تأثیرد
شعاع قوس	کندال و فریدمن	۱۴/۰	تأثیرد
دامنه	آنوا	۸۶/۰	تأثیرد

با وجود این، بررسی میانگین پهنهای ساحل طغیانی رود در سال‌های مختلف نشان می‌دهد که این فاکتور در سال ۱۳۹۴ در حدود ۱۰۸ متر بوده است و در سال ۱۳۴۶ به ۹۵ متر و در سال ۱۳۸۳ به ۷۷ متر رسیده و در سال ۱۳۸۸ به ۸۹ متر تغییر یافته است؛ یعنی در مدت پنج سال آخر رود پویاتر شده و مجدداً ۱۱ متر بر میانگین آن افروده شده است. همین روند در مورد میانگین مهاجرت جانبی رود نیز صدق می‌کند؛ به نحوی که در طی دوره اول تا سوم به ترتیب ۲/۵، ۰/۹۲ و ۳/۵ متر در سال متوسط جابه‌جایی مجرای رود بوده است. ولی مجموع مساحت اشغال شده به وسیلهٔ فعالیت مجرأ در این دوره‌های زمانی رو به افزایش داشت. ضریب فعالیت مجرأ نیز از ۲/۵۱ در دوره اول به ۰/۸۲ در دوره دوم و ۲/۷۶ در دوره آخر رسیده است (جدول ۱). بنابراین، رودخانه در دوره اول و دوره دوم میل به تعادل ایستا و در دوره چهارم میل به پویایی داشته است. این تغییرات تحولی در سامانهٔ اطلاعات جغرافیایی بهتر نشان داده می‌شود و قدرت تجزیه و تحلیل را نیز بالا می‌برد.

تقسیم رود به ۱۱ بازه یا مئاندر مختلف در دو تصویر ماهواره‌ای سال‌های ۱۳۸۶ و سال ۱۳۹۴ و یونیون آن‌ها نشان داد که تا بازه ۵ سطح پوشش مشترک بستر در دو دوره بیش از ۷۰ درصد مساحت را اشغال می‌کرده است؛ ولی در بازه ۶، که بستر رود به طور مصنوعی مستقیم شده، تغییرات بستر بازتر شده است. در این بازه برخلاف بازه‌های قبل مساحت تحت اشغال بازه (مساحت خارج از بستر فعل مثبت) در سال ۱۳۹۴ افزایش یافته است. این بدین معنی است که رود از مسیر خود خارج شده و با بستر قبلی (سال ۱۳۸۶) کمتر تطبیق یافته است. از سوی دیگر، به رغم مستقیم شدن بستر، مساحت بیشتر شده است و این نیز بیانگر افزایش پهنهای رود است. این وضعیت به پایین دست بازه مستقیم شده نیز گسترش می‌باید (شکل ۷).

شکل ۷. مقایسه درصد مساحت‌های اشغال شده در ۱۱ بازه قره‌سو در دو سال ۱۳۸۸ و ۱۳۹۶

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش برای بررسی چگونگی تحول پویایی رودخانه قره‌سو مجموعه‌ای از شاخص‌های شکل و تحولی به کار گرفته شد. مقادیر سه شاخص شامل طول موج، دامنه، و شعاع قوس، که از جمله شاخص‌های رایج در پژوهش‌های مربوط به پویایی رود است، در طی زمان نوساناتی را نشان می‌دهند که از نظر آماری معنی‌دار نیستند. به عبارت دیگر، این شاخص‌ها هیچ نشانه‌ای از رفتار مشخص رود در زمان را ارائه نمی‌دهند و عملکرد فضایی رود را نیز غیرپویا نشان می‌دهند. این نتیجه حتی برای رودخانه‌هایی با مئاندرهای بزرگ مانند رودخانه‌های بزرگ مدیترانه (مگ‌دلانو و فرناندز یوستا، ۲۰۱۱ ب) یا رود ایرو در اسپانیا (مگ‌دلانو و فرناندز یوستا، ۲۰۱۱ الف) نیز صدق می‌کند. در حالی که بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که رودخانه قره‌سو دست‌کم در بعضی بخش‌ها پویا بوده است. فرسایش کرانه‌های بیرونی مئاندرها در سیالب‌های متوسط باعث می‌شود که رودخانه بستر خود را به طور عرضی گسترش دهد. نمونه‌ای از این مورد در شمال کرمانشاه با برش‌های کاملاً مشخص در بستر سیالابی این موضوع را تأیید می‌کند (شکل ۸، سمت راست). این واکنش رود زمانی که در بستر آن دخل و تصرف انجام گرفته است به شیوه بارزتری خود را نشان داده است. در داخل شهر کرمانشاه، که جهت بستر رود تغییر یافته (شکل ۸، سمت چپ)، واکنش‌ها به این تغییرات مشخص‌تر بوده است. مجموع این تغییرات طبیعی و انسانی و واکنش‌های ریخت‌شناختی رود نشان می‌دهد که رود دست‌کم ساکن نبوده است و تغییرات در آن در حال رخدادن است. ولی شاخص‌های شکل، که عموماً استفاده می‌شوند، نمی‌توانند این وضعیت کم‌پویا را نشان دهند. نتایج آزمون‌های آماری (جدول‌های ۲ و ۳) میزان معنی‌دارنبودن رابطه یا به عبارتی درجه ناکارایی این شاخص‌ها برای این نوع رودخانه‌ها را به قدری کم نشان می‌دهند که حتی اگر طیف زمانی اندازه‌گیری مقدور بود (عکس‌های هوایی چندین دهه قبل موجود بود و جدیدترین تصاویر ماهواره‌ای نیز در دسترس بودند) باز در نتیجه تغییری ایجاد نمی‌شد.

شکل ۸. تغییرات طبیعی رود در شمال شهرک الهیه که فرسایش آرام دیواره مجرأ را در سیالب‌های متوسط نشان می‌دهد (سمت راست) و تغییرات ناگهانی مجرأ ناشی از فعالیت‌های انسان در داخل شهر کرمانشاه (سمت چپ)

مرور دوباره داده‌های بدست‌آمده از این تحقیق، که در جدول ۱ آمده است، نشان می‌دهد که میانگین پهنه‌ای طبیعی، میانگین مهاجرت جانبی رود، مجموع مساحت اشغال شده به وسیله فعالیت مجرأ، و ضریب فعالیت مجرأ در سال ۱۳۸۸ افزایش داشته است. به عبارت دیگر، مجرأ در فاصله زمانی ۱۳۸۳ و ۱۳۸۸ پویاتر شده است.

از سوی دیگر، شاخص‌های ترکیبی مانند نسبت شعاع قوس به پهنه‌ای طغیانی وجود دارد که ارزش‌های متفاوت آن‌ها بیانگر فعالیت ویژه رودخانه است (نانسون و هیکن، ۱۹۸۳ و ۱۹۸۶). بر اساس این شاخص، حداکثر مهاجرت مجرأ در بین دو رقم ۲ تا ۴ قرار می‌گیرد و در محدوده‌های خارج از این طیف مهاجرت کاهش می‌یابد یا متوقف می‌شود. نتایج حاصل از شاخص یادشده برای رودخانه قره‌سو نشان می‌دهد که این رودخانه روند مهاجرتی خیلی آرامی داشته است؛ ولی فعالیت آن در بازه زمانی ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۸ روند شدیدتری به خود گرفته است (جدول ۴).

جدول ۴. شاخص ترکیبی که تغییرات پویایی رود قره‌سو را نشان می‌دهد

فاکتور ترکیبی	نسبت شعاع قوس به پهنه‌ای طغیانی	۱۳۴۶	۱۳۳۴	۱۳۸۳	۱۳۸۸
۵۱/۱	۶۶/۱	۹۳/۱	۰۶/۲	۱۳۸۳	۱۳۸۸

بنابراین، تنها بررسی شاخص‌های شکل (طول موج، دامنه، و شعاع قوس) نمی‌تواند پویایی رودخانه‌ای مانند قره‌سو را آشکار کند و نیاز است شاخص‌های تحولی و ترکیبی مانند میانگین پهنه‌ای طغیانی، میانگین مهاجرت جانبی رود، مجموع مساحت اشغال شده به وسیله فعالیت مجرأ، ضریب فعالیت مجرأ، و شاخص‌های نسبت شعاع قوس به پهنه‌ای طغیانی نیز به کار گرفته شود. نتایج این شاخص‌ها برای رودخانه قره‌سو در دشت کرمانشاه نشان می‌دهد که این رود در حالت تعادل پویا بوده و دست کم از سال ۱۳۸۳ پویایی آن افزایش یافته است. این پویایی با توسعه شهرنشینی با گسترش فعالیت‌ها و طرح‌های عمرانی هم‌زمان بوده است.

بررسی بیشتر این شاخص‌ها به تولید شاخص‌های مناسب‌تر در میزان تحول رودخانه‌ها منجر می‌شود و موجب می‌شود که باقی مانده پوشش مشترک مجرای فعال نتایج بهتری ارائه دهد. باقی مانده پوشش مشترک مجرای فعال در واقع با هم‌پوشانی مجرای فعال دو دوره و مساحت غیرمشترک آن‌ها به دست می‌آید. در نرم‌افزارهای GIS این مساحت از یونیون (اجتماع) دو لایه به دست می‌آید. آماده کردن لایه‌های مساحت سطح بستر برای بازه‌های یک رود در دوره‌های مختلف اجازه می‌دهد شاخص‌های تحولی متعددی به دست آید و نتایج دقیق‌تری نسبت به شاخص‌های شکل به دست می‌دهد.

منابع

- بیاتی خطیبی، م. (۱۳۹۱). بررسی رفتار پیچان رودها در دشت‌های سیلابی نواحی نیمه‌خشک، مطالعه موردی: دشت‌های سیلابی دامنه‌های جنوب‌شرقی کوهستان سهند (رودخانه شور و قره‌آگاج)، فصل نامه تحقیقات جغرافیایی؛ س، ۲۷، ش، ۳، ۱۸۴۴۸-۱۸۴۷۲.
- رضایی مقدم، م.ج. و خوشدل، ک. (۱۳۸۸). بررسی پیچ و خم های مئاندر اهرچای در محدوده دشت ازو مدل ورزقان، جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ش، ۷: ۴۰-۵۸.
- علایی طالقانی، م؛ حاصلی، ف. و احمدی ملاوردی، م. (۱۳۹۲). ارزیابی نقش انسان در فرسایش کناره‌ای و گسترش جانبی مئاندرهای رودخانه گاماسیاب در دشت بیستون، مجله جغرافیا و پایداری محیط، ۶: ۱۰۷-۱۲۰.
- مصطفوی، م؛ شرفی، س. و مقامی، ی. (۱۳۸۹). روند تغییرات الگوی مورفولوژیکی رودخانه خرم‌آباد با استفاده از Auto Cad و RS، مجله برنامه‌ریزی و آمایش فضایی (مدرس علوم انسانی)، ۱۴ (۳): ۲۷۵-۲۹۴.
- یمانی، م. و شرفی، س. (۱۳۹۱). ژئومورفولوژی و عوامل مؤثر در فرسایش کناری رودخانه هررود در استان لرستان، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی، ۲۳(۱): ۱۵-۳۲.
- Addink, E. and Kleinhans, M. (2008). Recognizing meanders to reconstruct river dynamics of the Ganges. In: Hay, G., Blaschke, T., Marceau, D. (Eds.), GEOBIA (Pixels, Objects, Intelligence: Geographic Object Based Image Analysis for the 21st Century). Vol. 48, part 4/C1 of The international archives of the photogrammetry, remote sensing and spatial information sciences. Int. Soc. for Photogrammetry and Remote Sensing (ISPRS), Calgary, Canada.
- Alaee Taleghani, M.; Haseli, F. and Ahmadi Malaverdi, A. (2013). Assessing Human Role in Lateral Erosion and Lateral Extension of Gamasiab River in Bistoon Plain, *Journal of Geography and Environmental Sustainability*, 6: 102-107.
- Bayati Khatibi, M. (2012). Investigation the behavior of meanders on flood plains in semi-arid regions, Case study: Flood plains on North East of Sahand Mt., *Geographical Research*, 3 (136): 182-212.
- Brice, J.C. (1977). Air Photo Interpretation of the Form and Behavior of Alluvial Rivers. Final Report to the U.S. Army Research Office—Durham. Washington University, St. Louis, MO. 10 pp.
- Gbris, G. and Nádor, A. (2007). Long-term fluvial archives in Hungary: response of the Danube and Tisza rivers to tectonic movements and climatic changes during the Quaternary: a review and new synthesis, *Quaternary Science Reviews*, 26: 2758-2782.
- Gurnell, A.M.; Downward, S.R. and Jones, R. (1994). Channel planform change on the River Dee meanders, 1876–1992, *Regulated Rivers: Research & Management*, 9(4): 187-204.
- Güneralp, I.; Abad, J.D.; Zolezzi, G. and Hooke, J. (2012). Advances and challenges in meandering channels research, *Geomorphology*, 163-164: 1-9.
- Hooke, J.M. (1987). Changes in meander morphology. In: International Geomorphology, Part 1, ed. V. Gardiner, pp. 591-609. Chichester, UK: John Wiley and Sons, Ltd.
- Hooke, J.M. (2007). Spatial variability, mechanisms and propagation of change in an active meandering river, *Geomorphology*, 84(3-4): 277-296.
- Howard, A.D. (1992). Modeling channel migration and floodplain sedimentation in meandering streams. In: Carling, P.A., Petts, G.E. (Eds.), Lowland Floodplain Rivers: Geomorphological Perspectives, John Wiley and Sons, Chichester, UK.

- Lagasse, P.F.; Zevenbergen, L.W.; Spitz, W.J. and Thorne, C.R. (2004). Methodology for Predicting Channel Migration, NCHRP Web-Only Document 67 (Project 24-16), National Cooperative Highway Research Program, Transportation Research Board, Washington, D.C.
- Latapie, A.; Gamenon, B.; Rodrigues, S.; Paquier, A.; Bouchard, J.P. and Moatar, F. (2014). Assessing channel response of a long river influenced by human disturbances, *Catena*, 121: 1-12.
- Lutgens, F.K. and Tarbuck, E.J. (1995). Essentials of Geology, Prentice Hall, Englewood Cliffs, NJ.
- MacDonald, T.E.; Parker, G. and Leuthe, D.P. (1991). Inventory and analysis of stream meander problems in Minnesota, St Anthony Falls Laboratory, University of Minnesota, Minneapolis, MN, USA: 37 pp.
- Magdaleno, F. and Fernández-Yuste, J.A. (2011a). Hydrogeomorphological alteration of a large Mediterranean river: relative role of high and low floes on the evolution of riparian forests and channel morphology, *River Research and Applications*, 27(3): 374-387.
- Magdaleno, F. and Fernández-Yuste, J.A. (2011b). Meander dynamics in a changing river corridor, *Geomorphology*, 130: 197-207.
- Maghsoudi, M.; Sherefi, S. and Meghami, Y. (2010). The Trend of Morphologic pattern Changes in Khoremabad River using RS, Auto Cad and GIS, *The Journal of Spatial Planning*, 14(3): 275-294.
- Nanson, G.C. and Hickin, E.J. (1986). A statistical analysis of bank erosion and channel migration in Western Canada, *Geological Society of America Bulletin*, 97(8): 497-504.
- Nanson, G.C. and Hickin, E.J. (1983). Channel migration and incision on the Beaton River, *Journal of Hydraulic Engineering*, ASCE, 109(3): 327-337.
- Neill, C.R. (1987). Sediment balance considerations linking long-term transport and channel processes, In: Thorne, C.R., Bathurst, J.C., Hey, R.D. (Eds.), *Sediment Transport in Gravel-bed Rivers*, Wiley, New York, pp. 225-242.
- Po-Hug, Y. and Namgyu, P. (2009). Maximum migration distance of meander channel in sand using hyperbolic function approach, *Journal of Hydraulic Engineering*, ASCE, 135(8): 629-639.
- Rezaie Moghadem, M.H. and Khoshdel, K. (2019). The Study of Meanders Curvatures of Aher-Chai in Vezerghan plain Area, *Geography and environmental planning*, 7: 40- 58.
- Richard, G.A.; Julien, P.Y. and Baird, D.C. (2005). Case study: modeling the lateral mobility of the Rio Grande below Cochiti Dam, New Mexico, *Journal of Hydraulic Engineering*, ASCE, 131 (11): 931-941.
- Shields Jr, F.D.; Simon, A. and Stefen, L.J. (2000). Reservoir effects on downstream river channel migration, *Environmental Conservation*, 27(1): 54-66 .
- Yamani, M. and Sharifi, S. (2011). Geomorphology and effective factors on lateral erosion in Hor Rood River, Lorestan province, *Geomorphology and environmental planning*, 23(1): 15-23.
- Yousefi, S.; Pourghasemi. H.R.; Hooke, J. and Navartil, O. (2016). Changes in morphometric meander parameters identified on the Karoon River, Iran, using remote sensing data, *Geomorphology*, 271: 55-64.